

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 2695/06
16.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Danice Bogdanović, predsednika veća, Gordane Džakula i Vere Pešić, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Radojkom Marinković kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca Opštine Svrljig, Opštinske uprave, koju zastupa Opštinski javni pravobranilac Opštine Svrljig, protiv tužene Administrativne komisije Vlade Republike Srbije, radi poništaja rešenja 14 broj 580-470/2006-1 od 9.3.2006. godine, u pravnoj stvari ratne vojne invalidnine, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 16.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Administrativne komisije Vlade Republike Srbije 14 broj 580-470/2006-1 od 9.3.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike, Sektora za boračku i invalidsku zaštitu broj 580-02-3981/2005-11 od 12.1.2006. godine, a kojim rešenjem je naloženo tužiocu da u roku od osam dana od dana prijema rešenja izvrši povraćaj nepravilno isplaćenog iznosa iz sredstava opštinskog budžeta na račun Ministarstva finansija uz obavezno dostavljanje overene kopije virmanskog naloga za prenos sredstava Ministarstvu rada, zapošljavanja i socijalne politike za korisnika AA u iznosu od 572.224,00 dinara, te nalogom nadležnom organu da u roku od tri dana od dana isteka roka za izvršenje naređenih mera pismeno obavesti ministarstvo da li su naređene mere izvršene.

Podnetom tužbom tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa nalazeći da je tim rešenjem povređen zakon na njegovu štetu. Ovo pre svega iz razloga što je Ministarstvo rada, zapošljavanja i socijalne politike svoje rešenje zasnovalo na odredbi člana 93. Zakona o državnoj upravi koji reguliše neku drugu materiju na osnovu koje tužilac nije mogao da bude obavezan na plaćanje bilo kakvog iznosa. Predlaže da Vrhovni sud Srbije uvaži tužbu i poništi osporeno i prvostepeno rešenje, a predmet vrati na ponovni postupak.

Tuženi organ u datom odgovoru na tužbu ostao je u svemu pri razlozima iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da Vrhovni sud tužbu odbije kao neosnovanu. Ovo iz razloga što je propustom nadležnog organa tužioca neosnovano iz budžeta Republike Srbije isplaćen iznos od 572.224,00 dinara na ime porodične invalidnine za period oktobar 2002. do oktobra 2005. godine i time oštećen budžet Republike Srbije za navedeni iznos.

Nakon ocene navoda tužbe, odgovora na tužbu te celokupnih spisa ove upravno-pravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Prema spisima predmeta i obrazloženju osporenog rešenja tokom vršenja inspekcijskog nadzora u Opštinskoj upravi Gradske opštine Lazarevac utvrđeno je da je na spisku korisnika kojima se vrši isplata naknada AA, a kontrolom predmeta konstatovano da se imenovana odselila sa teritorije ove opštine krajem 2000. godine i spisi predmeta prosleđeni nadležnom organu Opštine Svrljig na čijem području ima boravište. Nakon dostavljanja spisa predmeta korisnika od strane Opštinske uprave Opštine Svrljig utvrđeno je da je tužilac promenu od bitnog uticaja na prestanak prava AA prijavio Poštanskoj štedionici 28.10.2003. sa septembrom 2003. godine, a nije dao nalog za obustavu isplate uvećane porodične invalidnine za sina VV, počev od septembra 2003. godine, već je ovu promenu prijavio nakon usmenog naloga 16.12.2005. godine, te da je korisniku BB sinu AA pravo na porodičnu invalidninu i uvećanu porodičnu invalidninu prestalo prestankom školovanja 27.7.2002. godine, a koja promena takođe nije prijavljena Poštanskoj štedionici. Nalazeći da je na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja AA neosnovano iz budžeta Republike Srbije isplaćen iznos od 572.224,00 dinara isplatama uvećane porodične invalidnine u periodu oktobar 2002. do oktobra 2005. godine za BB i septembar 2003. do oktobra 2005. godine za VV propustom nadležnog organa Opštinske uprave Svrljig, prvostepeni organ je obavezao tužioca da izvrši povraćaj navedenog nepravilno isplaćenog iznosa iz sredstava opštinskog budžeta na račun Ministarstva finansija. Nalazeći da je prvostepeno rešenje u svemu pravilno i na zakonu zasnovano tuženi organ je osporenim rešenjem odbio žalbu kao neosnovanu.

Ocenjujući zakonitost osporenog rešenja Vrhovni sud Srbije nalazi da se na osnovu stanja spisa za sada ne može oceniti pravilnost primene kako procesno-pravnih tako ni materijalno-pravnih propisa u postupku donošenja osporenog rešenja. Ovo iz razloga što uz odgovor na tužbu tuženi organ nije dostavio kompletne spise predmeta, pa razlozi iz obrazloženja osporenog rešenja nemaju uporište u spisima da bi, uvidom u rešenje na osnovu koga su izvršene isplate AA te u zapisnik o izvršenom inspekcijskom nadzoru na koje se tuženi poziva u obrazloženju

sa izvišeno ispitati, te u zapisnik o izvišenom neporečljivom nadzoru, na koje se tuženi poziva u obrazloženju, sud mogao da ceni da li su nepravilnosti i nedostaci u radu tužioca nastali u izvršenju Zakona o osnovnim pravima boraca, vojnih invalida i porodica palih boraca ili drugog pravnog propisa, odnosno ispitati zakonitost odluke date u osporenom rešenju.

Zbog navedenih razloga, Vrhovni sud Srbije je, odlučujući na osnovu člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

Dana 16.10.2007. godine, U.br. 2695/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Radojka Marinković, s.r. Danica Bogdanović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

SK